

Af ve kurtuluş günlerine doğru

İsmail Bey: “Sevaplarımız günahlarımızdan ağır olursa kurtuluruz ve Cennete gireriz diyorlar. Bu durumdaki insan Cehenneme girmeden doğrudan Cennete girer mi? Böyle konuşmalar insanları günah işlemeye yönlendirmez mi?”

Öncelikle af ve kurtuluş günleri olan Ramazan ayına adım adım yaklaştığımızı bir müjde gibi hatırlayalım.

Ve unutmayalım ki, Cennet Allah’ın lütfu, Cehennem ise azap yurdudur. Mahşer’de keskin bir adalet vardır; ama mağfiret de vardır, şefaât da vardır. Fakat kime ne, ne kadar tecelli edecek; takdir Cenâb-ı Allah’ındır. Bu konuda ‘yüzde’ vermek şimdilik bizim için yanıltıcı olur. Çünkü yüzde vermek hesap tutucu ile ilgili bir kavramdır. Neyi kaç yazacağını biz bilmeyiz. Ancak biz sadece amelimizde ihlâslı olmamız gerektiğini biliriz. İhlâslı amelin keyfiyet değeri Allah katında çok yüksektir. Meselâ hadiste “Elhamdülillah kelimesi mizanı doldurur. Sübhanallahi velhamdülillahi tesbihleri sevap bakımından yerle gökler arasını doldurur.” 1 buyrulur. Bu nasıl bir dolduruştur? Anlaşıyor ki, bir ‘elhamdülillah’ kelimesi mizanda bütün günahlardan ağır basıyor. İnsan bağışlanıyor. Ama bu elhamdülillah kelimesi, nasıl bir elhamdülillah kelimesidir? Burada kemiyet değil, keyfiyet önemlidir!

Hiç şüphesiz, Allah hem Âdil’dir, adalet sahibidir; hem Rahîm’dir, Gafur’dur, merhamet ve rahmet sahibi, mağfiret ve bağışlama sahibidir. Amellerimizin tam karşılığını adaletle verir, sevabımızı ise fazlından ve lütfundan ihsan eder.

Suç karşılığında insan ya ceza görür, ya bağışlanır. Üçüncü şık yoktur. Eğer suçunu itiraf etmiş ve pişman olmuşsa, en ilkel kavimlerde bile insanlar bağışlanmıştır. Eğer suçuna suç katmış ve pişman olmamış ise her yerde ve her toplumda insan cezalandırılmıştır.

Adalet de, af da Allah’ın sıfatlarındandır. İki sıfat birbiriyle çelişmez, bilâkis birbirini tamamlar. Af ile yola gelen insan affedilir. Af ile yola gelmeyen ve azgınlaşan insan ise ceza görür. Unutmayalım ki, medenî toplumlar da, ilkel toplumlar da bazen pişmanlık kanunları ile insanlar işledikleri suçlardan affediliyor. Pişman olanı affetmek insanlık açısından büyük bir fazilettir. Nitekim biz de birçok dostumuzu

bize karşı işledikleri suçlarından affetmişiz, hak ettikleri halde hemen cezalandırmamışızdır. Diğer yandan bizzat kendimizin de sık sık affa ve bağışlanmaya ihtiyacımız olduğu bir vakıadır.

Günahın karşılığında ceza görmek ile bağışlanmayı Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri şöyle bir misal ile açıklıyor: Zehir içen adamın, Allah'ın koyduğu âdil fitrat kanununa göre hastalanması veya ölmesi lâzımdır. Eğer ölümden veya hastalıktan kurtulursa, Allah'ın fazlına mazhar olmuş olur.² Bu demektir ki, Allah fitrat kanunlarını bazen kullarının lehine değiştiriyor. Fakat kullarının aleyhine olacak şekilde değiştirmiyor. Yani Allah kullarına zulüm yapmıyor.

Azap, çile, musîbet, belâ, sıkıntı, dert, gam ve keder kula hak ettiği için verilir. Bu zulüm değil, adalettir. Ve yaptığı kötülüklerin bire bir karşılığıdır. Derdi gören, sıkıntıya düşen, gam ve keder çeken kul ise, döner yine Allah'a sığınır. Allah'a duâ eder, günahlarını hatırlar, itiraf eder, yaptıklarına pişman olur, bağışlanmak ister. Allah da onu bağışlar ve sıkıntısını kaldırır, hastalığına şifa verir, gam ve kederini giderir. Allah bir kulunu bir günahı dolayısıyla bağışlamışsa, artık o günahtan dolayı mahşerde kuluna soru sormaz ve o günah sebebiyle cehenneme atmaz.

“O gün insanlar yaptıklarının karşılığını görmek için hesap yerinden bölük bölük dönerler. Kim zerre kadar bir iyilik yaparsa onun mükâfatını görür. Kim de zerre kadar bir kötülük yaparsa onun cezasını görür.” 3 âyeti zerre kadar da olsa bağışlanmayan kötülüklerin karşılığını insanın göreceğini bildiriyor. Bu Allah'ın adaleti gereğidir. Yani, dünyada olduğu gibi âhirette de, mahşerde de herkes bire bir yaptıklarının karşılığını görecektir, kimseye zulüm ve haksızlık yapılmayacaktır.

Keza, “De ki, ey günahta aşırı giderek nefislerine zulmetmiş olan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Muhakkak ki Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz O çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.” 4 âyeti de Allah'ın af ve bağışlamasını, mağfiret ve merhametini bütün insanlığa ilân ediyor.

Önceki âyet Allah'ın adaletini, bu âyet Allah'ın affını ve bağışlamasını dile getiriyor. Bu iki âyet birbiriyle elbette çelişmiyor. Allah'ın, kullarına yaptıklarını bire bir göstermesi de, kullarının günahlarını affetmesi de yüksek tecellilerindendir. Her ikisi de Allah'ın sıfatıdır. Allah affettiği zaman elbette kulunun günahını örtmüş, cezasından vazgeçmiş, onun şerrini ve seyyiatını hasenata ve iyiliklere çevirmiş olur.

Allah'ın zulmetmediğini bilmemiz, Allah'ın zalim olmadığından emin olmamız, Allah'ın takdir ettiklerinin bizim kötülüklerimize bire bir karşılık geldiğini teslim etmemiz yeterlidir! Kulluğumuza yakışan günahlarımızı itiraf edip tövbe etmektir. İşi mahşere bırakmamaktır!

DUÂ

Ey Ğafur-u Rahîm! Seyyiatımızı hasenata tebdil eyle! Ğünahlarımızı sevaplarla deĝiřtir! Hatalarımızı kemalata tahvil eyle! Kusurlarımızı rızana giden yollar kıl! Bize makbul tövbe nasip et! Mahşerde bizi baĝıřla! Bizi şefaât-ı uzmadan hissedar eyle! Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Rıyazu's-Salihin, c.1, s. 49, 1/25.
- 2- Mesnevî-i Nûriye, s. 201.
- 3- Zilzal Sûresi: 6.7.8.
- 4- Zümer Sûresi: 53.